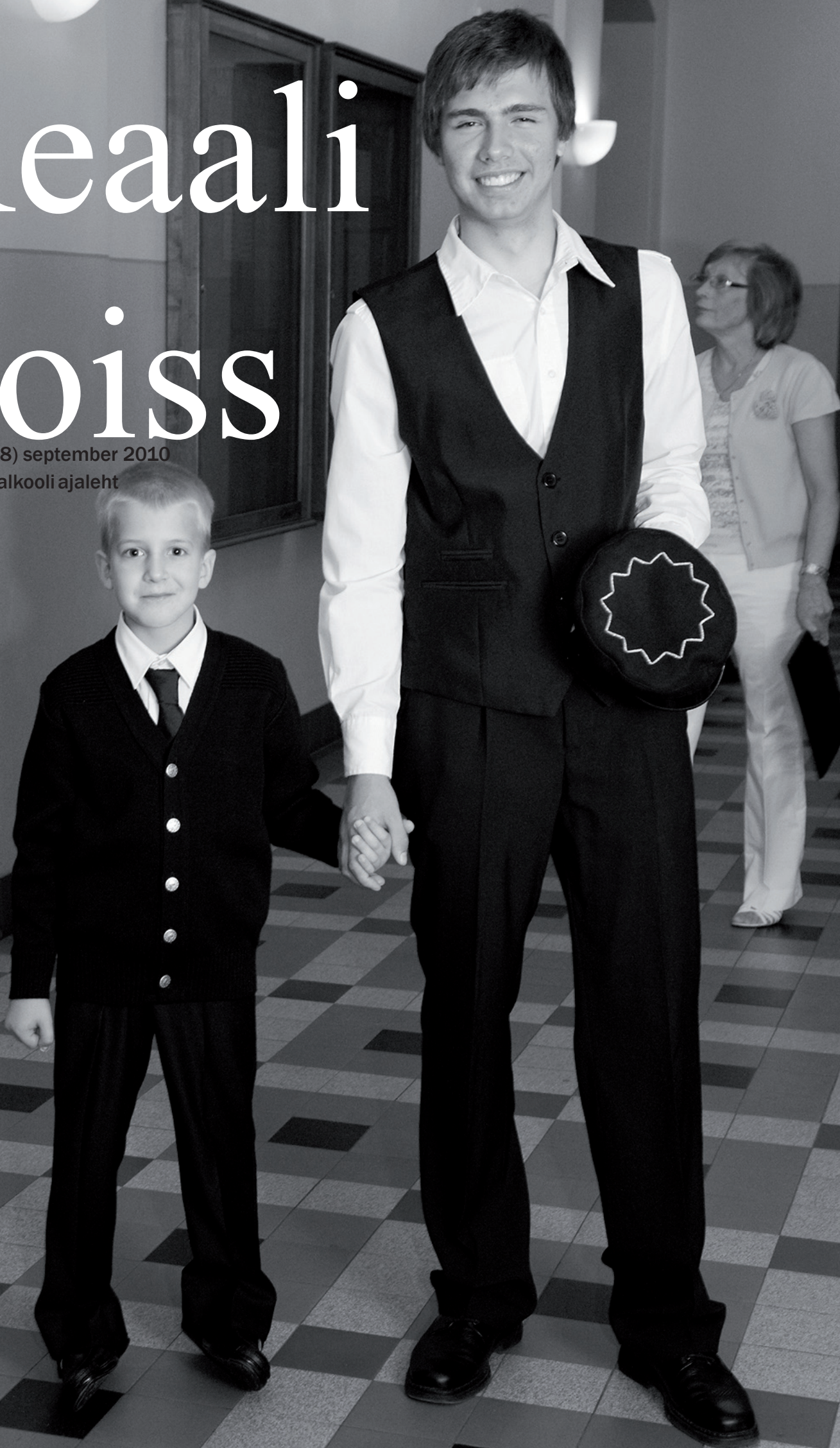


Reaali Poiss

Number 1 (88) september 2010
Tallinna Reaalkooli ajaleht



Kallid lugejad,

„Suvi on taas läbi ja käes uus kooliaasta...“ Kas teiegi mitte ei vihka äraleierdatud ning korduvaid jutte (direktori kõned muidugi välja arvatud). Paljud meist on maailma juba nii palju mõistnud ning aru saanud, et läbilöömiseks tuleb olla innovaatiline. Tuleb leida uusi lahendusi ning teguviise, mida varem rakendatud pole.

Kindlasti on uueks rakenduseks meie armas veebipõhine päevik- eKool. Mida sellest meie koolis arvatakse, saate lugeda ka Reaali Poisi veergudel. Uus õppeaasta tõi meie kooli ka uusi õppejõude, esimesena neist tutvustame kehalise õpetajat Rait Eslonit. Samuti soovib Reaali Poiss õnne 18.juunil Reaali Aasta Õpetajaks tituleeritud vene keele õpetajale Nora Malsile!

Kõike paremat,

Kuldar

Kert Pütsepp
12a

Kuigi sügis algas ametlikult alles kahekümne kolmandal septembrikuu päeval, oli juba pärast esimest septembrit mõtet päevitusriided talvekorterisse visata. Mehhiko lahte ujuma ei kutsu ja siin läks külmaks. Järsku läks. Vähemalt mulle tundus, et kooli algus mängis siin oma rolli.

Euroopa kergejõustiku meistrivõistlustel tulid eestlased tagasi medalita, reaalikad maailmaolümpiaadidelt mitte. Me oleme üks omapärane seltskond. Tavaliselt lähme lahingusse ikka pum-tšiga-pumi saatel – kohe tundsin, et midagi jäi tänavu esimesel septembril vajaka. Võib-olla sellepärast oligi ennast alguses raske distsiplineerida. Nüüd tuleb end aga õigele sagedusele kruttida – kool domineerib järgmised üheksa kuud. Esimesed nädalad.. ja õpetajad veel naeratavad. Mulle tundub, et nende tuju on meie kätes.

Pum-Tšiga-Pum

Järeltööd ja konsultatsioonid on need, mida unes nähes nad, külm higi laubal, öösel hirmus ärkavad. Proovime näidata, et me suudame ise ka peale tunde aega sisustada – järeltööd on nõrkadele. Ja me ei ole nõrgad.

Koolis liigub uusi nägusid. Ka pärast kahte nädalat nende tihedat nägemist tunduvad need uutena. No jäävadki võõraks, kui me tuttavaks ei saa. Koolis polegi nii üksluine käia, kui saab mõnusate reaalkatega suhelda ja aega veeta. Tegelikult tuleb oma koolielu ise lahendada muuta. Kõigepealt ränk õppimine ja siis lõbu. Nii see meil käib. Korraldame sellel aastal veel rohkem üritusi, seome reaalikaid. REK juba käivitus. Proovime jälle kooliellu värvi tuua. Suvel üritas õpilaskoda härra linnapea vastuvõtule pääseda, et meie unistuste uusõppekompleksüskord ehitatud saaks. Veel ei ole meid kabinetti lastud, kuid

ehk ikka lastakse. Vaadake ikka REK-i kodulehele ka – midagi huvipakkuvat leiakite kindlasti.

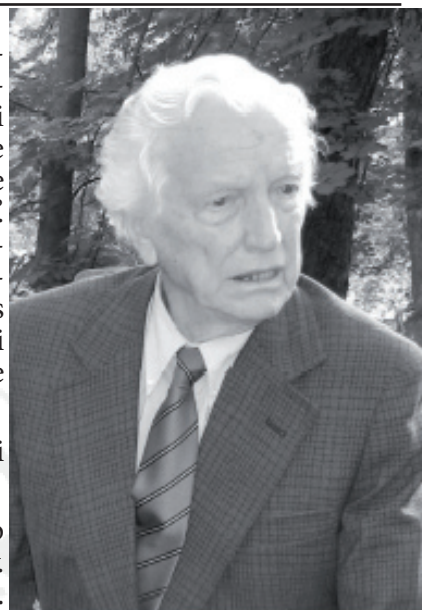
Suvel juhtus igasugust põnevat, nii ka koolis. Veikol on korralik päevitus küll, kuid ehk on see rohkem Reaalkooli õuel saavutatud. On ju väike maja üles vuntsitud. Minge ja vaadake üle! Väikeste koolikaaslaste majaga on imet tehtud, mida pole juhtunud aga eKooliga. Fantastiline kannapööre. Ka Mupo poolt. Roheliste tunkedega mehed hakkavad nüüd ka hajameelsetele ja pikema unega õpilastele kviitungeid kirjutama.

Vaadake, et siis puhvetis kokku hoiate – targem on ikka õigel ajal koolis olla ja mitte puududa. Loodame üheskoos, et puhvetipidaja kalkulaatori jagamispupp jaanuari tulekule vastu peab ja rahakoti senditasku eurodele kitsaks ei jää.

Sel suvel täitis Reaalkooli vill! 54 ning vilistlaskogu kauaaegsel liikmel Hjalmar Lauril auväärsed 90 eluaastat. Oma koolipõlvest mäletab ta enda sõnul paljusid asju, aga rumalusi ei tohi noorematele rääkida, kuid: “Nalja tegime ikka. Jäime näiteks poistega maja ette seisma, vaatasime pingsalt katuse poole ning hüüdsime: “Näe, hüppab alla! Kohe hüppab!”. Rahvas kogunes meie ümber ning jälgis pingsalt tühja katust. Siis üks poiss hüüdis “Ah, ümber mõtles. Ei hüpanudki.” Ning me läksime poistega oma rada edasi.” Kooli juures on teda pikalt hoidnud mälestused, kuid ometi on aeg edasi läinud ning õpilaste suhtumine muutunud. Laur: “Meie tulevikule ei mõelnud. Arvestasime, et oleme kahuriliha.”

Samuti meenutas Hjalmar klassijuhataja Paul Ederbergi ehk Pudi kui õpetajat, kes arvestas õpilaste soovidega.

Rohkem Hjalmar Laurist ning tema meenutustest saab lugeda Liisa Marie Karolini (12a) uurimistööst - http://www.real.edu.ee/failid/uurimistood/126a_LiisaMarieKarolin.pdf



Hjalmar Laur LIISA MARIE KAROLINI
UURIMISTÖÖ

eKooli uus versioon – kellele ja milleks?

Elina Osi
Märt Belkin
10.c



Koos uue kooliaastaga nägime kõik ka eKooli uue versiooni tulekut. Või, nagu mõnel juhtus, ei näinud. Ja võib-olla mõni ei näe siiani.

eKooli uus versioon on tekitanud laia arutelu nii õpilaste kui ka õpetajaskonna seas. Kui õpilased väljendavad oma pahameelt kõvahäälselt ning karmisõnaliselt, siis õpetaja suust kõlab rohkem paarilaulselisi kommentaare, mis on olenevalt õpetajast kas mõnevõrra konstruktiivsemad või sügavalt küünilised.

eKool on pidevas muutumises ning nagu õpetajate suust kostnud on, ei tööta asjad absoluutselt nii, nagu nad peaksid töötama. Puudumiste sissemärkimine tundub nagu tõeline piin, kus arvutiga peab tõeliselt „mängima“, et puudumised siiski ära arvestataks. Esimesel nädalal kostus pahameelt teemal, et uus eKool ei võimalda isegi tervele klassile korraga hindeid sisestada, puudu oli ka klassinime-

kirja vaatamise võimalus. Täna on see võimalus lisatud ning terve klassinimekiri on õpetajatele korraga nähtav.

Kui eKooli esimest korda avasime, tervitas meid teade “Astus Tallinna Reaalkool Gümnaasiumi õppekava 10”. Edasi langes pilk ülejäänud leheküljele: lingid “Sahtel”, “Distsipliin”, “Aruanded” ja “Sündmused”. Esimese hooga ei osanud arvatagi, mida sealt leida võiks.

Hilisem läbiklõpsimine viib puudumiste lehele, eesolevatele sündmustele ning akadeemilistele sündmustele, nagu näiteks põhikooli lõpetamine ning gümnaasiumisse astumine. Peatoimetaja Merili eKool väidab näiteks, et ta astus Reaalkooli gümnaasiumisse aastal 2005.

Peale sisselogimist leiab eest “uudistevoo”, mis on üldplaanis positiivne asi – kõik ülesanded ning hinded ilmuvad koheselt esilehele. Kuid seejärel hakkavad ilmuma vead:

esimese asjana on kirjas kaugesse tulevikku paigutatud kontrolltööd/referaadid/arvestused ning alles pärast pikka uurimist ja otsimist leiab altpoolt lähitulevikuks antud ülesanded. Härdalt meenutame vormi, kus esimesena olid nimekirjas lähitulevikuks vajalikud ülesanded ning alles lõpus nägi pikemaajalisi töid. Samas aga on väga lohutav ning meeldiv vajutada ülesande kõrval kastikesele ning näha, kuidas ülesanne nimekirjast ära kaob.

Veel üks suur miinus, eriti gümnaasiumiõpilase jaoks, on täielik ülevaate puudumine oma hinnete üle. Oma hindeid näeb vaid aineid läbi klõpsides ning üldpilti polegi võimalik saada.

Tundub, et eKoolist on tahetud teha uus ja “populaarne” sotsiaalsõprust, kus lisaks oma hinnete ja koduste ülesannete nägemise on võimalik pidada ajaveebi, lisada sõpru, kirjutada oma koduse ülesande

lahendamise käigust ning kasutada seda ka kiirsuhtlusvahendina. Tundub, et autorid ei suutnud ära otsustada, kas eKool peaks olema akadeemiline keskkond, mida kasutada oma hinnete jälgimiseks ning koduste ülesannete vaatamiseks, või Facebooki kloon. Nii on üritatud neid kahte asja ühitada ning tulemus on liiga paljude lisavidinatega ülekoormatud ning mitte päris valmis rakendus, mille kasutamine ei ole intuiitiivne.

Peab märkima, et on tekkinud huvitav olukord, kus Reaalkool jälgib monopoliseerimisfirmas - REAALKOOL, kus on lausa informaatikasund olemas. Juba kooliõpilaste seast leiaks piisavalt ressursse, et kokku klopsida mõistlikum ja kasutajasõbralikum keskkond, kus oleks see, mida vaja. Hinded, kodused ülesanded. Võib-olla ka õppematerjalid ja e-kirjad.

eReaal. Kas ei kõlaks hästi?

Otsi takistust; leiad!

Roberth Kulbin
11.b

Vaid kuu aega tagasi võis üheksa korda mõelda, siis alles ärgata. Maa halasatamatu tiirlemine ümber Päikese on seda nüüdseks muutnud. Lõpp, mis suvevaheaja alguses paista ei tahtnud, on asendunud kauge alguse ja leivast pungil luudega. Enne tõsiselt mõtlema hakkamist võib loota, et midagi on muutunud - et oleks põnevam ja uudne, värskendav.

See äratuskell, homimikusöök või asi, tobu, kes poolt garderoobikäiku oma jalatseid vahetades blokeerib. Varajastel klasisitundidel võtab ajatunnetus vist makrovõtteid. Tuttavad gümnaasiumiõpilased lunastavad VIP-pääsmeid söögirivi koorekihi kokkusaamisele ja viimaseid tunde kui lõpetatakse varem, siis vist bussigraafikute "alusel" (nii et inimesed ikka marsadest maha jääks). Homsed pole eilsetest ei mõnusamad, ilusamad ega mugavamad; tundub, et ideaalne koolipäev esineb umbes samaväärselt kui ideaalne gaas.

Vildakat parandab ainult haud. Koolivildakat – kas astume välja või käime lõpuni, kolmas valik puudub, paraku ka vajadus

harimatuse järele. Inimloomusest, vaikimisi, otsime kõige ökonoomsemaid viise oma vajaduste saavutamiseks: ei ole vaja teha rohkem, kui on hädavajalik. Seega miski, keegi, ometigi peab motiveerima jätkama, tegema ka eesmärgist vajaduse. Ent dieeti kiputakse alustama alles homme.

Mõne inimese näol leiab aset suundumus heade tulemuste poole. Ometi nagu haritus, või õigemini sellega kaasnev banaalne haridusprotsess, oleks huvipakkuv, eesmärk omaette? On hulle, kes otsivad õpilaste esindamise, intrakoolilise ringhäälingu ja klassiürituste organiseerimisega endile lahendamiseks lisaprobleeme. Pinginükkija trofeeks on vaid võimalus vaadata uhkelt alla endast noorematele.

Klassi tagumised pingid satuvad sõnatu põlu alla, seal istumine piinaks. Kas õppetööle, isegi kui vastumeelselt pingu-

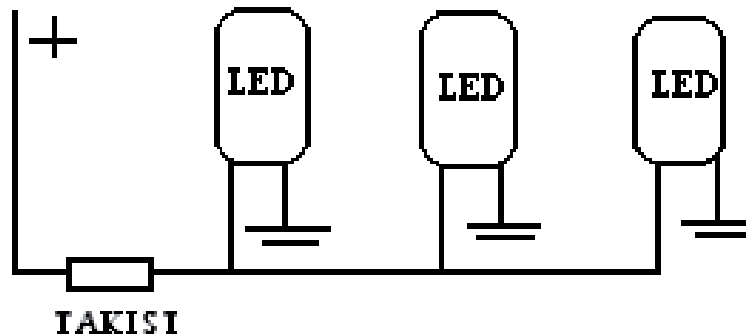
tatud, on vaja takka karjuda "F**k the system"?

Eesti kooliaasta alguse heast kombest tulenevatel semantilistel ja statistilistel kaalutlustel oleme isehakanud vegetatiivtopised, kellele söödetakse tulemusi ette. Paradoksaalsel kombel puudutavad igasugused pingeread õpilast kõige vähem, sest nende aluseks on juba saavutatud tulemused. Ükski kiitus ega statistiline väärtus ei vähenda omapoolse töö hulka ega olemust, mis on selle olemasolu tinginud. Ükskõik, kui tunnustav või oodatud või teenitud, ei anna see tagasiside materiaalseid või intellektuaalseid hüvesid, ei loo eelduseid ega muuda enesele mugavuste lubamise detrimentaalset mõju.

Iga võimaluse eesmärk on selle kasutamine. Mõni võimalus omab perspektiivi, teine kaudset perspektiivi, kolmas aga silmnähtavat perspektiivipuudust. Negatiivne

või positiivne emotsioon, mis võib kaasneda, ei tohi olla argument õigsuse vastu – see iseloomustab argumenteeritud ja põhjendatud lähtepunkti, sõltumatult autoriteedist, sõprussuhtest või muust eelarvamuslikust seisundist. Teadmine peab lähtuma praktilistest väärtustest; iga tähendus, emotsioon või uskumus on absoluutselt isiklik muutmata universumi reaalsust.

Otsustamatuses liigub aeg, ent maailm seisab. Et ebameeldivas keskkonnas kesta, tuleb see vahest enesele aktsepteeritavaks teha, leida midagi eneseväärset arendamiseks, mille kallal töötada, täita ehk tulemis väljapaistmatuid eesmärke. Kui lihtsalt küsida: "Miks on mõtet?"



Vene kultuuri edasikandja

Nora Mals

Merili Luuk
12.c

Vene keele õpetaja Nora Malsi võib tõesti võtta kui ühte Reaali Vaimu maa-pealset kehastust. Olles töötanud siin majas 32 aastat, on ta suutnud paljudesse õpilastesse süstida vene keele -ja eriti kultuuripisikut. Reaali Aasta Õpetaja 2010 on teie ees!

Mis teeb siis ühest õpetajast hea õpetaja? Malsi sõnul on esmatähtis oskus ning tahtmine lastega tegeleda, mingist piinlemisest ei tohi olla mõtet ka. „Sa pead kogu aeg ennast täiendama, midagi juurde otsima ning inimesena pead sa samas jääma iseendaks ning mitte kartma erinevaid apsakaid. Kui eksid, siis vabandad ja lähed edasi,“ lisab ta.

Mals on Reaalis olnud vene keele õpetaja üle veerand sajandi, siia sattus ta suhteliselt juhuslikult: „Mul oli vaja aidata oma endist õpetajat, kelle jälgedes ma üldse vene keelt õppima läksin ja kes õpetas tol ajal 2. keskkoolis. Teda kutsuti Pedasse loenguid pidama ja direktor Hain Hiieaas oli öelnud, et enne teda ära ei lase, kui asendaja leitud. See õhkkond on siin olnud ikkagi väga meeldiv, samuti on mul

klassijuhatajana õpilastega vedanud, nad on olnud inimesed!“ Mals on olnud ka ühe meie kooli traditsiooni sünni juureslõpukella tähistamine rahvariietes.

Vene keel ei ole eesti noorte seas väidetavalt eritipopulaarne õppeaine, Mals kommenteerib seda nii: „Kuna inglise keelt väga hästi osatakse, siis tekib see võrdlusmoment, et ma ei oska vene keelt, seega ma ei hakkagi õppima. Tegelikult neid ei saagi

peaaegu võrdselt osata, lihtsalt tuleb suu lahti teha ja rääkida.“ Ta üritabki läheneda vene keelele just vene kultuuri kaudu,

tutvustades oma õpilastele erinevate vene kirjjanike teoseid, arutades nende süžeesid tunnis, vaadates filme ning tehhes esitlusi nii kunsti kui ehitiste kohta. Ise tunneb ta aga vahel puudust



Reaali Aasta Õpetaja 2010 JANELY ROHUMÄGI

Mida arvavad õpilased õpetaja Malsist?

Henri Sarevet (12.c): „Ta on inimlik ja saab meist aru, loominguline, ei proovi ainult grammatikat õpetada, vaid õpetab meid ka loomingulisemaid asju tegema, mitte ainult mõtlema ja *vinitelnõi padeži* pähe taguma.“

Mart Ratas (vil!125): „Ta hindas tihti töid sedasi, et kirjutas terve töö punasega täis, aga all võis ikka hiilata hinne 4 või isegi 5-... Ta õpetas meile väljendusoskust isegi siis, kui meie aju seda vastu võtta ei tahtnud.“

Robert Raag(10.b): „Mulle on vene keele tunnid meeldima hakanud!“

vestluskaaslasest, kes räägiks vene keelt emakeelena teistsugusel tasemel. „Ma vaatan mõnikord lollakaid saateid vene telekanalitelt, et mul kõrvus oleks õige keel,“ kurdab ta. Tema sõnul jääbki eesti noortel puudu

pigem vene keele oskuse praktikast kuivõrd vene keele oskusest endast.

Olgu see vene keel nii raske (või kerge?) kui tahes, õpetaja Nora Mals ei lase pead norgu ning õpetamine jätkub vaatamata tiitlitele (lisaks on ta 2008.aasta Presidendi Kultuurirahastu hariduspreemia laureaat) tavapärasel rütmis. „Kõikidest võimalustest tuleb kinni haarata, kui teha, siis teha!“

Reaali Aasta Õpetaja valiti koostöös õpilaste, õpetajate ning hoolekoguga. 2010. aasta õpetaja kuulutati välja 18. juunil

Vabariigikonkursil Aasta Õpetaja 2010 pälvis tiitli matemaatikaõpetaja Andres Talts, eÕpetaja tiitli Kailit Taliaru. Palju õnne! Intervjuud nendega järgmises Reaali Poisis.

Fotograafiaga sina peal

Anna Trine Raudsepp
11.b

Reaalikatele on avanenud võimalus näha 11.b klassi õpilase Kaspar Orasmäe fotonäitust Trepigaleriides. Puhusin Kaspariga natuke juttu.

Kaua sa fotograafiaga tegelenud oled ja kuidas see juhtus?

Fotograafiaga olen tegeleenud kaks aastat. Isa ostis kaamera ja ütleme, et nii see läkski. Omaette hakkasin uurima ja kaamerat tundma.

Milliseid vahendeid sa fototöölusel kasutad ning milline kaamera sul on?

Ega ma midagi peale *Photshopi* ei kasuta. Kaamera on Canoni EOS 400D ja 4 erinevat objektiivi.

Tegeled ka graafilise disainiga. Räägi sellest natuke. Tegelikult ma olen fototööluse ja graafilise disainiga tegelenud kauem kui fotograafiaga. Umbes 5-6 aastat olen tegelenud. Internetist leidsin midagi põnevat ja kohe mõtlesin, et võiks ise ka proovida. Jällegi nii see läks. Ise no-kitsedes hakkas meeldima.

Kas sa siis eelistad pigem graafilist kunsti või fotograafiat/joonistamist?

Pildistada meeldib rohkem, aga fototöölusel on väga suur osa. Ma saan kombineerida neid kahte asja.

Milliste kunstidega sa veel tegeled ja kus sa nendega tegeled?

Ma käin Tallinna Reaalkooli kunstistuudios õpetaja Tairi Tamme-Amjärve juhendamisel. Seal proovime erinevaid tehnikaid. Eelmisel aastal näiteks tegime savist skulptuure. Muidugi joonistame ja maalime. Üldse on seal hästi tore seltskond ja iga kord on väga meeldiv kohale minna.

Räägime nüüd su näitusest, kus need pildid tehtud on?

Üks pilt neist on tehtud Saaremaal. Kaks pilti peaks olema tehtud koduhoovis. Mitu on veel tehtud Viimsi kandis rannas. Kaks kõige eksootilisemat on tehtud Hong Kongis ja Vietnaxis. Kõige põnevam koht oligi Vietnaxis, käisin seal 2010 aasta märtsis. Seal oli kõik hoopis teistsugune kultuur ja eluolu.

Kas see piltide valik tuli lihtsalt või keeruliselt?

Tegelikult sain ma juba enne suve teada, et ma



Loominguline fotograaf Kaspar. JANELY ROHUMÄGI

teen selle näituse sügisel. Seega mõned pildid on spetsiaalselt selle jaoks tehtud. Osa fotosid oli mul ka enne olemas.

Kes innustas sind seda näitust tegema?

Tairi Tamme-Amjärv tuli ise selle idee peale, et ma võiksin septembris oma näituse teha.

Kust sa ideid hangid?

Kui ma olen internetis või kusagil mingit kindlat stiili fotot näinud, siis ma olen tahtnud ise ka kohe proovida. Vahel tulevad ideed lihtsalt pähe. Ma alati soovin kasutada väga palju erinevaid võimalusi, et pildid ei tuleks üksluised.

Mida sulle kõige rohkem pildistada meeldib?

Kõige lähedasem on loodusfotograafia. Loodust olen ma ka kõige enam pildistanud.

Millised on sinu tulevikuperspektiivid?

Fotograafiaga ma põhitööna kindlasti edasi ei tegeleks, aga hobikorras kindlasti. Võib-olla oleks just vabakutselisena huvitav pildistada. Plaan on olnud minna Eesti Kunstiakadeemiasse arhitektuuri õppima. Minu jaoks on see amet, kus saab ise midagi luua. Kuna ma olen loomishuviline, siis ma arvan, et mulle see sobib.

C.P.O.P.T.

Merili Luuk
12.c

Kohe kooliaasta algul, 2. septembril peeti Hiiu staadionil iga-aastane lõbus spordipäev, kus selgus nii mõnigi tuleviku (tipp-)tegija Eesti kergejõustikumaastikul.

Sportlased pidid näitama oma võimeid nii 100 (keskmine kooliaste 60), 500, 3000 (keskmine kooliaste jällegi vähem, 2000) meetrijooksudes, palliviskes, kuulitõukes kui ka parimad klassidevahelises teatejooksus.

Kurioosseim sündmus toimus aga poiste 100 meetri jooksus, kui tekkis suur segadus kaasaegse ajamõõtmistehnika kasutamisel ning stopper, mis mitte kunagi ei valeta, näitas 12.b klassi õpi-

lasele Lauri Käile aega **10, 04- EESTI REKORD!!!!**

Kahtlemata võttis selline esmaklassiline aeg enamusel silme eest mustaks, kuid seda pidi ju ometi kontrollima, et aeg siis lõpuks ka rekordite raamatusse kanda. Ning selguski kurb tõsiasi- aja ülesmärkinu ei olnud numbreid eriti hästi tundnud ning 14,04 sekundi asemel Lauri 4 sekundit kiiremaks teinud. Või siiski? „Tundsin, et vorm on hea, kuid ei uskunud, et suudan Eesti rekordi (10,28-toim)purustada. Kahjuks ei soosinud mind ka ilmaolud - vastutuul ning madal õhutemperatuur. Samuti parema jooksuvarustuse

korral oleks 10 sekundi alistamine kukepea olnud. Tagantjärele parandatud aeg 14,04 tundus naeruväärne, justkui oleks ma käte peal jooksnud. Kahetsusväärset ei saa ma järgmisel aastal tiitlit kaitsta. Samas jään oma põlisele spordialale truuks ning ei hakka jooksusprinteriks,“ sõnas Lauri, kes muidu tegeleb ujumisega.

Lõppkokkuvõttes tuli poiste sprindi võitjaks 10.a klassi õpilane Janno Veeorg ajaga 11,4, teine oli Karl Mööl 12.c klassist (11,51) ning kolmandaks platseerus Sten Siitam (11,94) 11.c klassist.

Paar päeva hiljem, 4. septembrisaavutas Reaali



11.klasside teatejooks. TAAVI PIPAR

Eesti U-19 jalgpallikoondis valmistub Euroopa meistrivõistluste valikturniiriks ning Reaal peab olema uhke, et koondises pallib ka 12.c klassi õpilane Karl Mööl.

EM-valikturniiri alustatakse teisipäeval, 28. septembril kell 16.30 Kadrioru staadionil favoriidiks peetava Norra vastu.

Samal staadionil ja samal kellaajal mängitakse 30. septembril Šotimaa ja 3. oktoobril Liechtensteiniga. Pilet kõikidele kohtumistele maksab 25 krooni.

Elame omadele kaasa!

kooli võistkond teatejooksudes gümnaasiumide osas III koha, kaotades Saksa Gümnaasiumile ja Gustav Adolfi Gümnaasiumile.

18. septembril toimus Tallinna Ühisgümnaasiumi välisväljakutel tänavakorvpalli karikavõistlused. Reaalkooli noormehed esinesid väarikalt ja saavutasid I koha. Meeskonda kuulusid: Hans-Jürgen Peda (12.a), Frederik Ross (12.b), Kristjan Kalle (12.b).

“Don’t talk the talk if you can’t walk the walk!”

Sander Udam
10.c

Rait Eslon liitus meie kooli õpetajateperega sel aastal, tulles kehalise kasvatuses õpetajaks. Milline mees ta seesugune on?

Kohtun Raitiga kehalise kasvatuses õpetajate toas. Saadame üksteisele küsivaid pilke, kumbki teadmata, kas teine on too, keda otsime. Esmamulje Raitist on kui enesekindlast ja rõõmsameelsest inimesest. Käepigistus on tugev ja näol on rahulik naeratus. Suundume intervjuu läbiviimiseks spordisaali, kus on koolimaja kohta ebataavaliselt vaikne.

Kuidas Teie end õpetajana kirjeldaksite?

Õpetajana on mu eesmärk saada iga inimesega läbi just sellisena nagu ta on ja mitte enda asja peale suruda. Inimene on nagu sõrmejalg – ainulaadne, ja ma austan seda.

Kui kaua olete õpetajana töötanud?

Seitse aastat töötasin Mustamäel Arte Gümnaasiumis. Tugeva spordikallakuga kool läbi aegade. Suure staadioni ja oma ujulaga, täismõõtmetes korvpal-

liväljak. Tingimused olid väga head. Kaheksas aasta algas Reaalkoolis. Siin sellepärast, et elan kesklinnas ja hea lähedale tööle tulla. Artes läks hästi, aga loodan, et Reaalis läheb veel paremini.

Reaalkoolis pole just kuigi head sportimisvõimalused, aga sporti siin ometi tehakse. Mida te Reaalkoolist selles osas arvate?

Spordis ei tee tulemusi tingimused, vaid poiss või tüdruk ise. Tallinna Reaalkool oli eelmisel õppeaastal Tallinnas number kaks kool spordis. Reaalkoolil on võimeid olla ka parim, tingimused tingimusteks. Tihtipeale võtavad inimesed end just kehvades tingimustes kokku ja teevad häid tulemusi. Keenias jooksevad lapsed kogu aeg paljajalu, aga sellest hoolimata väga kiiresti. Spordis võib vaesus sihile viia, sest inimene tahab elus midagi saavutada.

Kuidas te õpetajaametijuurde sattusite?

Olen spordipoiss. Tallinna Ühisgümnaasiumis olin lennu parim sport-

lane. Juba kümnendas klassis oli mul kindel eesmärk PEDAsse (Tallinna Ülikool) kehakultuuri teaduskonda õppima minna.

Olete korvpalliga tegelenud. Kui kaua?

Alustasin 4-aastaselt hoovikorvpalliga. Sõbrad teevad seni nalja, et see mees sündis vabaviskejoonel. Treenerid ja suunanäitajad olid Avo Mae, Viktor Viktorov, Heino Lill ja Kersti Sirel. 1990-2002 käisin kergejõustikus legendaarse Kalevi treeneri Aleksander Tšikini juures. Olen võistlenud Soomes, Lätis, Hispaanias ja loomulikult Eestis. Korvpalli mängin nüüd oma lõbuks, korvpallipisik on alati sees.

Kas pidite valima spordi ja õpetajaameti vahel?

Tegelikult oligi nii, et kui ma ülikooli jõudsin, siis esimesel semestril läks tempo nii kiireks,

et pidi valikuid tegema. Kuna elatist tuleb teenida, siis valisingi õpetaja-



Vabaviskejoonel sündinud lennu parim sportlane.

mise. Samas ei keela mul keegi töö kõrvalt sporti teha ja nii ma seda tööd teengi.

Seega te olete oma tööga rahul?

Muidugi olen rahul. Kui

näen sära laste silmis ja motiveeritust, siis see teeb ainult heameelt.

Milline on esmamulje Reaalkoolist, õpetajatest ja õpilastest?

Esmamulje tekkis juba töövestlusele tulles Reaalkooli uksele. Tuled uksest sisse ja siin on viisakus. Kõik inimesed tere-tavad ja naeratavad. See meeldib. Ja ka koolivorm on väga vahva. Õpilased aitavad. Olen koolis uus ja kuna õpilaste nimesid veel ei tea, siis läheb abi vaja.

Millega te töö kõrvalt tegelete?

Internetiloom ma ei ole, mulle meeldib rattaga sõita. Kogun näiteks marke. Mul on üle kuue tuhande margi, spetsiaalselt korjan loodust ja liiklust. Austraalia loodus on kõige ilusam, mis mul on.

Mängin korvpalli, käin jõusaalis. Meeldib metsas seenel käia, linnast terveks päevaks sõpradega välja sõita. Meeldib ka reisida. Viimati käisin Hispaania koolis ja vaatasin, kuidas seal elu käib. Neil oli õues kõrvuti kolm suurt korvpal-

liväljakut. Kui tunnikell heliseb, siis õpilased tulevad ise staadionile. Õpetajat seal näha polegi. Ja lapsed teevad täpselt seda mis pähe tuleb, nagu suur mesilaspesa. Samas Soome koolides on ääretu distsipliin. Kui õpetaja saabub, siis kõik õpilased on juba rivis. Lisaks kuulan muusikat.

Millist muusikat?

Muusika on täiesti seinast seinast. Kuulan kõike: räppi, *metalmuusikat*, *jazzmuusikat*.

Millal margikogumisega alustasite?

Pihta hakkas see juba meeletult ammu, aastal 1987. Mitmed sugulased elavad Kanadas ja sealt saadetigi esimesed kirjad postmarkidega. Vanasti oli Roosikrantsi tänaval suur filateelia kauplus. Ka Kaarli kiriku kõrval oli üks koht. Nüüd on filateelialiit.

Millised on teie tulevikuplaanid?

Hetkel on suur soov Reaalkoolis võimalikult palju ja hästi tööd teha. Kooliga tuttavaks saada, kooli seestpoolt tunda õppida. Reaalkoolis on väga palju toredaid kooliüritusi, millest oleks au osa võtta!

Mis olid teie lemmikud õppeained koolis?

Mulle meeldis füüsika. Meie füüsika õpetajale meeldis palju kosmonautikast rääkida. Poisid kuulasid tunnis suure huviga ja tegid igasuguseid ülesandeid. Meeldis ka kirjandus. Olen ajakirjanike perekonnast. Artesikikirjutasinsporditeemalisi uudiseid koolilehte.

On teil mõni lemmikütlus või moto, mida te järgite?

Oehh... Mulle meeldib inglise keeles ütlus: „Don't talk the talk if you can't walk the walk!“ Ja mida ma vihkan...? Vihkan parasiitlust, kui inimene elab teiste najal. Las teine töötab ja ma võtan kasu.

On teil midagi, mida te sooviksite Reaali Poisi lugejatele öelda?

See koolimoto, mis mulle Reaalkoolis jubedalt meeldib „Üks kõikide, kõik ühe eest“, et ärge seda mitte kunagi unustage. Igal inimesel tuleb elus hetki, kus vaim ja keha ei liigu käsikäes. Keha võib küll surra, aga vaim ei sure kunagi! See on küll tõsine lause, aga igal inimesel on hetki, mil ta vajab abi, stabilisaatorit, sõpra, ja siis on koolikaaslane see, kes võiks appi tulla.



Folgifestival 2010. aasta moodi

Brit Helen Riisenberg
12.c

Folgipalavik vaevas tervet Eestit sellel suvel 22.-25. juulini, mil Viljandi linna vallutasid 20 000 folgisõpra, valmis nautima 4 päeva ja 3 ööd kestvat konstantset peomeeleolu. Oma nelja-aastase folgikogemuse põhjal võin öelda, et programm oli tõepoolest parim võimalikest ning festivalipassi omamine puhas õnnistus. Meeldejäävaimad kontserdid olid konkurentsilt Svjata Vatra oma, tuhanded inimesed laulmas ansambli hitt-lugu "Revolutsioon" pani kindlasti paljudel hinge kinni, Omiri (pärimus- ja klubimuusika sümbioos koostöös põuavälkudega); Pantokraator ning Paabel. Ka ilm oli folkijatele armuline: temperatuur püsis iga päev 30 kraadi ligi ning järvevesi oli sageli soojem kui õhk. Festivali negatiivse poolena võib välja tuua, et iga aastaga saabub lisaks kontserdipublikule Viljandisse ka nõ elunautijaid, kelle ainus eesmärk on 3 öö jooksul võimalikult palju pidutseda ning siis kaaslastele reklaamida, et nemad on nüüdki folgil käinud, teadmata ise mitte midagi õigest folgitundest. Ma loodan, et folk ei kaota oma sära tõsiste fännide silmis ning et see ei paisu Õllesummeri taoliseks kommertsürituseks, sest Folk on siiski aeg, mil iga reaalkas (keda võib publiku seas aina rohkem kohata) võib end tunda pesuehtsa boheemlasena.



Rahvas folki nautimas. folk.ee



Segakoor koos Ungari koori dirigendi ja paari liikmega.
HENRI KRISTO HORRAK

Segakoori Ungarikuumus

Anni Ruul
11.a

Masust hoolimata õnnestus Reaalkoori liikmetel käia augusti alguses Ungaris, nautida 35-kraadist soojust, imeilusaid vaateid ning ilmselgelt lähedat seltskonda. Lisaks ilmsetele reisimise mõnudele, ei pidanud me kohapeal sentigi maksma ei ööbimise ega söögikordade eest! Kuidas see meil õnnestus?

Reisi näol oli tegu 2 aastat tagasi võidetud preemiaga. Nimelt oli kahe aasta tagune koorikoosseis niivõrd suurepärase, et Vabariiklikul Kammerkooride Konkurss-Festivalil võideti C ja D kategoorias I koht. Eriti vaimustus Reaali koori esinemisest Ungarist pärit žürii esimees, kes pani spontaanselt välja eripreemia – tasuta osavõtu 2010. aasta koorikonkursist Ungaris. Kuid kaks aastat on pikk aeg ning vahepeal oli meie võõrustaja lõpetanud osalemise konkursitoimkonnas, seega kutsus ta meid lihtsalt külla oma kodulinna Nyiregyhaza'sse.

Pingelise närveerimise ning raske tööprotsessi puudumine, mis oleks käinud käsikäes konkursiga, meid aga ei morjendanud ning võtsime soodsa (puhkuse)reisipakkumise rõõmuga vastu. Lisaks ekskursioonidele Budapestis, Nyiregyhazas, Egeris, termaalveebasseinide külastusele, ehtsa ungari pusta avastamisele, jalgsiretkele Bükki valgetele kaljudele ning tervelt neljale päevale bussisõidule jõudsime anda ka kontserdi, mis ületas kõigi lauljate ootuseid. Oma osa selles oli kindlasti ka tantsuliigutustel, mida lisaks kuulajatele nägi kontserdil esimest korda ka meie dirigent Eve. Kontsert jätkus linnatänavatel täiesti kõrist isamaalisi laule lauldes.

8 päeva puhkust koos koorirahvaga andis loode-tavasti kõigile energialaengu ka selleks aastaks!

Unelmate suvi 2010

Mart Kuurme

Kolmas salm (juulis Türgis)
Ses riigis, mis Eestimaa Ōhu
küttis kuumemaks veel, kui on Žiguli õlu,
on rand, milles pidu on miilides pikk.
Mis sest, et vesi seal kolmkümmend kuus-
märg kogemus tuligi täiesti uus.

Neljas salm (augustis, Jänedal)
On Jänedal alles üks mehine koht,
seal jalutab suvel ka suursaadik Polt.
Ka Päike seal äge ja hullemgi veel-
tegi pleki me tublide GLOBE-lastel.
Päeval klaveri leidsid nad põõsaste seest,
mõõtsid klaveri kauguse maakera seest.

Pole teada, kas selleaastane kirjatuvi lendas kõrgelt
või madalalt, kuid huvitavalt lendas ta kindlasti.
Konkursi kahest kõige suuremat vastukaja saanud
teosest loeti katkendeid ette kooliaasta avaaktusel.
Nii otsustas Reaali Poisski avaldada meie arvates
parimad katkendid füüsikute Rain Vellerinna ja
Mart Kuurme salmidest, sest Gunnar Polmale ei
tohi alla vanduda.

Suvine eneseteostus

Rain Vellerind

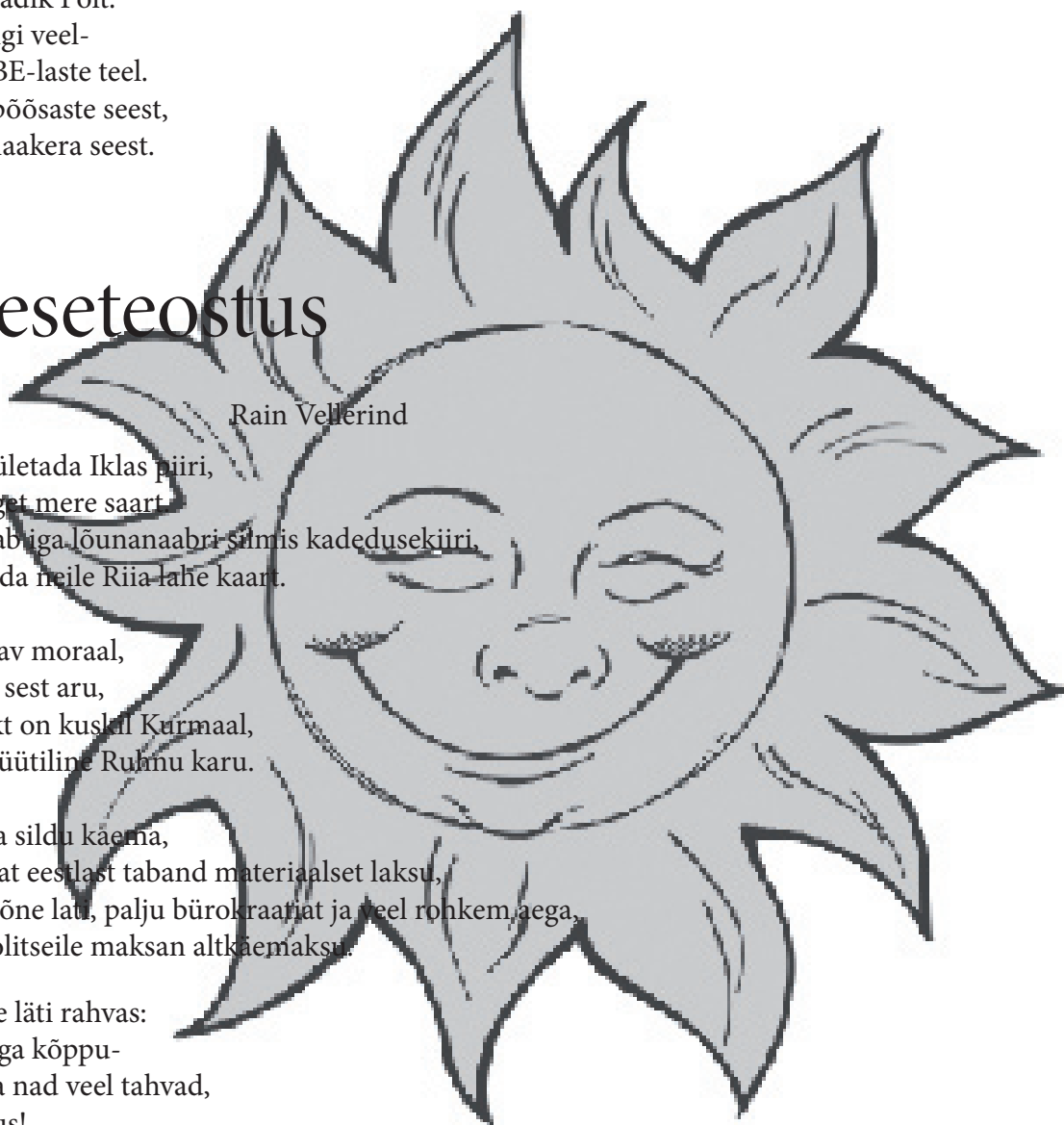
Eestlasena uhke tunne oli ületada Iklas piiri,
sest lätlastel ei ole ühtki õiget mere saart.
See fakt mul tunnetada aitab iga lõunanaabri silmis kadedusekiiri,
mis leevendub kui kätte anda neile Riia lahe kaart.

Sealt koidab lätlasele lohutav moraal,
absurdne küll, saab temagi sest aru,
kuid siiski- mõtteline punkt on kuslil Kurmaal,
kust ujuma kord hakkas müütiline Ruhnu karu.

Et rutem pääseks Riia linna sildu kaema,
seedima pean iga kiirustavat eestlast taband materiaalsel laksu,
mis kokkuvõttes säästab mõne latu, palju bürokraatiat ja veel rohkem aega,
nimelt- Saulkrasti liikluspolitseile maksan altkäemaksu.

Ja üleüldse harimatu on see läti rahvas:
poes ei saadud aru kippu ega kõppu-
kui jäätist küsisin- no mida nad veel tahvad,
jäätilisel on ometigi s ju lõpus!

Müüja juhmi näoga mulle otsa vahtis,
aru saamata, et loll on meist siis kumb.
Sulaselges eesti keeles lõpuks sain, mis tahtsin,
kui kurjal häälel ropendasin: saldejumps!



Laupäeviti koolis?

Regina Metsallik
11.c

Oeh...lõpuks ometi reede õhtu ja nädalavahetus. Aga ei! Laupäeva hommikul jälle koolitundidesse. Ärge ehmu, juttu ei tule mitte kooliõpilase õudusunenägudest, vaid hoopis Prantsuse ja Eesti koolisüsteemi erinevustest. Möödunud õppeaasta veetsin ühes täiesti Pariisi lähedal asuvas Prantsuse *Lycée's* ja jälgisin, kuidas prantslased koolist tarkust ammutavad.

Prantsusmaal on Eestis paljukardetud koolireform juba läbi viidud ning alg-, põhi- ja keskkool on täiesti erinevad asutused. Igas keskkoolis ehk *lycées's* tuleb endale valida kallak, kas siis kirjandus(*litterature*), majandus(*economique et sociale*) või reaali(*scientifique*). Minu klassi numbriks oli 1°S(*première S*). Oh jah, klassinumbrid tekitasid algul ikka palju segadust, sest millegipärast alustavad prantslased klassinumbrate lugemist teiselt poolt. Keskkooliklassid on otsetõlkes 'teine', 'esimene' ja 'viimane'. Võib-olla on niiviisi lihtsam kindlaks teha, mitu klassi veel kooli lõpetamiseni veel jäänud on,

pealegi klassikomplekt vahetus igal aastal. Nii ei saanudki tekkida "oma klassi" tunnet.

Õppeained on samuti prantslastel teistmoodi grupeeritud. Mul olid tunnid nagu füüsika-keemia, ajalugu-geograafia ning maa-ja eluteadus, mis on meie mõistes geograafia ja bioloogia segu. Üks õpetaja pidi valdama mitut ala. Uueks õppeaineks oli mul prantsuse kirjandus, maailmakirjandusest nad paraku miskit suurt ei jaga. Samuti ei tea nad eriti midagi ei muusika- ega kunstiajaloo osas. Nende endi põhjendus kõlas, et nii tekib õpilasel mulje kahest nädalavahetusest ja lühemast koolinädalast. Oleneb vaatenurgast...

Hommikul algab kool kell 8-9. Koolitund kestab 10 minutit kauem ehk täpselt 55 minutit (kes arvutada veel ei oska). Umbes keskpäevaks on hommikupoolsed tunnid läbi ja hakkab *sieste*, mis kestab vähemalt poolteist tundi. Kellel soovi, läheb vahepeal perega koju sööma. Kes koju ei jõua või ei taha minna, sööb kooli sööklas. Pealelõunased tun-

nid võivad kesta kuni kella 18-ni („võivad“ tähendab, et enamasti lõpeb päev kella kolme paiku). Kui Eestis on elementaarne, et koolitunnid järgnevad üksteisele, siis Prantsusmaal ei ole ebatavaline kui tunniplaanis on vabad tunnid. Sellisel juhul oled sunnitud ootama. Mõnikord oli päris ajaraiskamise tunne, sest koolitunde nii palju ei olnudki, aga koolipäev oli pikk. Aga kõige olulisem – Prantsusmaal on laupäev ka koolipäev! Kolmapäeva pärastlõuna on see-eest aga täiesti vaba. Nende endi põhjendus kõlas, et nii tekib õpilasel mulje kahest nädalavahetusest ja lühemast koolinädalast. Oleneb vaatenurgast...

Kindlasti tuleb eraldi teha juttu sööklast ja söömiskultuurist. Nagu ennist juba mainitud sai, et söömiseks on jätud vähemalt 1,5 tundi, mis on täpselt paras, et seista pool tundi järjekorras, pool tundi süüa ja pool tundi seedida. Kogu kool ehk ligikaudu tuhat õpilast läheb korraga sööma. Tulemuseks on näljane inimmass, kes üritab end sööklauksest sisse suruda. Kui Reaal-

koolis esineb viisakas ja tagasihoidlik „ma tulen sinu taha“ trügimine, siis millegipärast Prantsusmaal tahab kogu see mass korraga söönuks saada vahendeid valimata. Aga on ka mille nimel võidelda, sest süüa saab Prantsusmaal hästi ja palju. Lõunasöök on alati neljakäiguline – eelroog, pearoog, juust või jogurt ning magustoit. Njaa...ei olegi nii paha igapäevaselt *camembert'i* ja viinamarju süüa.

Aga millest ma kõige rohkem puudust tundsin? Muidugi aktustest, spordivõistlustest ja kõigist muudest kooliüritustest. Prantsusmaal on kool ainult õppimiseks. Kool ei oma aktuse- ega ka spordisaali. Kehalise kasvatuse tunnid toimusid lähedalasuvas spordikompleksis. Isegi tunnistus saadetakse postiga koju, ei mingisuguseid rebaste retsimisi, märgipidusid, teaduspäevi, ekskursioone, jalkavõistlusi või olümpiaade. Mitte midagi!

Traditsioonid annavad nii palju juurde. Hüüd- kem kõik koos Pum- tšiga-pum!!!

Kaalud (23. september – 23. oktoober)

Kaalud kipuvad läbikaalu(tle)mata asjaolusid kaalu(tle)ma rohkem kui neid kaalu(tle)ma peaks. Ehk siis – pühi kaaluvihkudelt tolmu ning hakka kaalu ning joonlaua abil müntide tihedust mõõtma.

Skorpion (24. oktoober – 22. november)

Kui sul on pooleli mõni suurem projekt (olgu selleks uurimistöö või Anna Karenina lugemine), siis on küll viimane aeg sellele rohkem tähelepanu pöörama hakata. Tähtaeg jõuab kätte palju kiiremini, kui arvata oskad.

Ambur (23. november – 21. detsember)

Lause „Ära hüppa tundmatus kohas vette. käib just sinu kohta. Enne tegutsemist uuri asjade tausta. Ära lase end Tele2 odaval sülearvutikampaanial või soodsal pensionisambal reaalsusest välja viia

Kaljukits (22. detsember – 20. jaanuar)

On õige aeg hakata suuri riske võtma! Osta loteriipilet, kutsu tema(ke) kinno, soorita üks kontrolltöö ilma mingisuguse kõrvalise abita! Me garanteerime, et sa ei pea tulemustes pettuma.*

Veevalaja (21. jaanuar – 18. veebruar)

Lõpetaja peatrepist valelt poolt alla sööklasse jooksmine: sa libastud ning kukud nii valusalt nagu oleks Reaali Vaim ise sulle jala ette pannud.

Kalad (19. veebruar – 20. märts)

Vaata asju laiemalt, kui sa seda seni oled teinud. Asjad on täpselt nii rasked, kui raskeks sa need enda jaoks mõtled. Ära ole kinni vanades ideedes. Igal asjal on mitu külge. $Q = cm(t_2 - t_1)$ NING $Q = (U_2 - U_1) + p(V_2 - V_1)$

Jäär (21. märts – 20. aprill)

Uus õppeaasta on sinu jaoks alanud eriti uniselt, võta end kokku ning ära ajalootunnis magama jää! On täiesti kindel, et õpetaja näeb seda. Võõrkeeletundidega on aga lood teistsugused...

Sõnn (21. aprill – 20. mai)

Reaalainetele tuleb rohkem keskenduda! Kõik ei ole tegelikult nii raske, tuleb ainult süveneda. Aparaat, mis tundub keeruline nagu kvantmuundurnulltranspordigeneraator on vaid ampermeeter, mis sul tagurpidi käes..

Kaksikud (21. mai – 21. juuni)

Oktoobrikuus ei tohi sa lootma jääda, et jõuad vahetunnis keemia töövihiku ära täita. Vääramatu jõu tõttu tuleb ette midagi ootamatut ning töövihik võibki täitmata jääda.

Vähk (22. juuni – 22. juuli)

Kui sa tunnend end 3. oktoobril halvasti, siis ära jookse kohe arsti juurde. Pole vaja - sul on lihtsalt halb olla, sest sa sõid eelmisel päeval liiga palju moonisaiu.

Lõvi (23. juuli – 22. august)

Sa kipud enda vastu olema liiga karm. Anna oma soovidele järele. Ära häbene ning tee seda, mida hing ihaldab. (Vihje – järgmine RP koosolek on juba varsti!)

Neitsi (23. august – 20. september)

Sinu majanduslik olukord hakkab paranema, seda on isegi näha sinu rahakoti paksusest. Kui rahakott enam püksitaskusse ära ei mahu, on viimane aeg raha (eriti mündid) pangaarvele panna. On ju nii ka mugavam eurole üle minna.

*Reaali Poiss ei võta endale mingisugust vastutust tagajärgede eest.

Esimene koolipäev

Merlin Liis
12.c

“Kui Arno isaga koolimajja jõudis, olid tunnid juba alanud”- Just nii algas koolipäev väikese Arno jaoks “Kevade” raamatus. Reaali 1.klassi lastel seda muret polnud, nemad olid juba varakult kohal ja tundegi sel päeval eriti polnud.

Reaalis on meeldiv traditsioon, et Väikese (1.klass) esimesel koolipäeval võtab Suur (12.klass) ta enda käekõrvale, tutvustab talle koolimaja ning veedab temaga mõned tunnid kvaliteetaega,



Põnev vestlus direktoriga. ESTNA FOTO



Õpetajad Martin Saar ja Andrus Kangro demonstreerimas keemia võlusi. TAAVI PIPAR



Õp Mart Kuurme ja Kadi Liis Saar(12.a) füüsika võimekust tutvustamas. ESTNA FOTO

saates teda ka aktusel ning mütsiteremoonial. Reaali Poiss uuris 1.a klassi õpilastelt, mis neile oma esimesest koolipäevast enim meelde jäi. Loomulikult jäi ereda mälestusekilluna meelde aktus, sest seal jagati kätte aabitsad ning direktor vehkis suure mõõgaga. Suured tädid ja onud neid nii väga ei hirmutanud, sest nad olid sõbralikud. Koolimaja tundus neile suur ja uhke. Õues väikese vihmasabina käes jagatud mütsid aga nii suurt elevust ei tekitanud, praegu sooviks väikesed omastada pigem Reaali sõrmust.

Esimestest koolitundidest jäi enim meelde keemia-tunnis tehtud kiisu, mida pakuti küll oravaks, koe-raks, rebaseks kui ka Batmaniks. Sügava elamuse pakkusid ka teised keemikute Martin Saare ning Andrus Kangro vaimusünnitised- vulkaanipurske imitatsioon, erinevate ainete üksteisega segunemine ning erinevate tossude tekitamine. Füüsikatunnis, kus Mart Kuurme ning Cambridge'i ülikooli vastse rebase Kadi Liis Saare (12.a) katsed võnkumiste ning magnetitega ning nii mõnigi vastsetest kooliõpilastest oskas juba päris hästi seletada, kuidas näiteks tuul katusele peale puhub ning miks üks või teine kuul vastavalt oma materjalile torru kinni jääb/ei jää.

Esimene koolipäev lõppes klassijuhatajatunniga, millele järgnes vastav pidu koduste ning kinkidega.

Väikese maja avamine



Ka Väike Maja saab nüüd end päevauudistega kiirelt kurssi viia. real.edu.ee

Suve jooksul läbis Väike Maja põhjaliku uuenduskuuri. Vahetatud said uksed, aknad, põrandad, elektrisüsteem, särama löid seinad ning parandatud katus. Nüüd on väikesel reaalikatel ka oma garderoob. Avamistseremoonia toimus 31. augusti õhtul ning teiste seas andis oma kingituse üle ka Tallinna Kesklinna Valitsus – Väikese Maja seina ehib nüüd panoraamfoto Tallinna vanalinnast.

Tallinna Reaalkool tänab kõiki lapsevanemaid, vilistlasi ja firmasid, tänu kellele kogunes annetustena kokku ca 300 000 krooni. Samas ei ole me siiski kaotanud lootust, et kunagi saame uue algklasside- ja spordihoone.



Lindi läbilõikamise au oli seekord Väikese Maja asukal. real.edu.ee



Tavalistelt käivad suuremad pudireas eespool, kuid Väikese Maja avamine on piisav põhjus traditsiooni veideike muuta. real.edu.ee

Õpetajate tsitaate:

Oleg Kravtšenko: "1914 sündisid? Õnnitlen, et nii vanaks oled elanud!"

Andrus Kangro: "Tui-mad nagu tuusad"

Kangro: "Viru keskus on parem kui Solaris."

Kristi Koit: "Kui te peale 3./4. lehekülge aru saate, mis toimub, siis te olete geenius!"

Koit: "Kui Reaalkoolil on Jumal, siis sina oled tema poeg!"

Karl: "Ma olen Jeesus!"

Reet Orusaar: "He not just travelled, but travelled to a very different country: Africa."

Orusaar: "Deep digger!"

Tairi Tamme-Amjärv: "Vaadake, milline müts. Nagu bowlingureklaam!"

Amjärv: "Millegipärast värvitakse Egiptuses mehed punaseks ja naised kollaseks. Nagu makshaiged!"

Amjärv: „Aga kella 10st alates, eelmisel öhtul enne tähtaega ma teie meilidele ei vasta. Mängin oma kassiga. Hahaha!"

Mart Kuurme: „Vaata,

kui sa 100 m jooksu jooksma hakkad, ei loeta aega ka Kristuse sünnist alates."

Kuurme: „Kassil pole koormust- tuleb ja läheb, millal tahab. Tal on tühi jooks!"

Martin Saar: "Vaata, Marko, kõige tähtsam on pikkus."

Saar: "Läheme tasakesi ja rahulikult, umbes nagu siilid kurameerivad."

Saar: "Palun, Iso-meerikunn."

Saar: "Ma olen üldiselt igasuguse keemia vastane."

Piret Karu: „Põhja riigid on niisiis arenenud riigid ja Lõuna riigid arengumaad."

Õpilane tagapingist: „LÄTI!"

SUDOKU!

	4	5		1	6			
	8		4			9		2
						5		
7	3		6					
	6			8			2	
					3		7	6
		8						
6		1			7		8	
			2	9		6	1	

Reaali Poiss õnnitleb

Ahti Pent	8.sept
Tiina Tammik	15.sept
Reet Eentsalu	25.sept
Erika Vatsel	25.sept
Kristel Noodla	27.sept
Mirja Särg	29.sept
Kristi Koit	30.sept
Marelle Silland	3.okt
Kristel Kõrvits	4.okt
Villu Raja	6.okt
Lilian Kravtšenko	10.okt

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 1 (88) september 2010

peatöimetuse	Kuldar Rosenberg 11b, Mari Kraav 11c, Merili Luuk 12c
küljendus	Mari Kraav 11c
toimetuse	Mari Leen Rosenberg 8b, Märt Belkin 10c, Elina Osi 10c, Sander Udam 10c, Roberth Kulbin 11b, Anna Trine Raudsepp 11b, Regina Metsallik 11c, Merlin Liis 12c
toim. nõuandja	õp Piret Järvela
fotograaf	Janely Rohumägi 12b
aitäh	Anni Ruul 11a, Henri Kristo Hõrrak 11c, Kert Pütsepp 12a. Lauri Käi 12b, Brit Helen Riisenberg 12c, Taavi Pipar 12c, õp Mart Kuurme, õp Rain Vellerind
kaanepilt	"Suur ja Väike", autor Estna FOTO

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta.
rp.real.edu.ee
rp@real.edu.ee